

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818201652
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5818201652.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. H., nar. XX.X.XXXX, L. H., nar. XX.X.XXXX a H. H., nar. X.X.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, IČO: 30 794 536, deti rodičov: matky: E. E., nar. X.X.XXXX, bytom T. XXX, t.č. E. XXX, XXX XX E. a otca: I. H., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XXX, XXX XX E., v konaní o návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, č.k. 11P/35/2018-20 zo dňa 15. augusta 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie prvoinštančného súdu p o t v r d z u j e.

Žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením prvoinštančný súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým rodičom maloletých detí I. H. a E. E. nariadil odovzdať maloleté deti H.: A., nar. XX.X.XXXX, L. nar. XX.X.XXXX a H., nar. X.X.XXXX, do dočasnej starostlivosti Detského domova Bytča, 798/52. Trvanie neodkladného opatrenia obmedzil na čas do právoplatného skončenia konania vo veci samej o návrhu na uloženie výchovného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 11P/35/2018. Prvoinštančný súd svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 2 ods. 1, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá, § 329 ods. 2 a § 330 ods. 1 CSP, ustanovenie § 367 ods. 1 CMP, § 367 ods. 3 CMP a § 37 ods. 3 písm. b) Zákona o rodine s tým, že vychádzajúc z poukazovaných zákonných ustanovení po posúdení návrhu navrhovateľa, ako aj predložených listinných dôkazov dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný. Považoval za osvedčené, že takéto rozhodnutie je za daného stavu naliehavé a je predovšetkým v najlepšom záujme maloletých detí. Z predložených listinných dôkazov súd považoval za preukázané, že rodičia maloletých im nedokážu zabezpečiť riadnu starostlivosť ani ich ochranu, čo podľa súdu môže viesť k ohrozeniu ich fyzického i psychického zdravia a celkového priaznivého vývinu. Uviedol, že v posudzovanom prípade ide v podstate o recidívu, nakoľko voči rodičom už v nedávnej dobe boli aplikované výchovné opatrenia a to tak orgánom sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately ako i súdom, ktoré evidentne nevedli k náprave a optimalizácii rodinného a výchovného prostredia. Skutočnosť, že symptomatika u maloletých detí napĺňa kritéria syndrómu CAN (t.j. syndrómu týraného, zanedbaného, či dokonca zneužívaného dieťaťa) považuje súd za tak závažnú, že bez akýchkoľvek pochybností osvedčuje neodkladnú a naliehavú potrebu výchovného operatívneho zákroku, ktorá neznesie odklad a vyžaduje bezodkladnú úpravu pomerov práve nariadením neodkladného opatrenia. Súd ďalej uviedol, že nariadené neodkladné opatrenie je neodkladným opatrením po začatí konania vo veci samej o návrhu na uloženie výchovného opatrenia podľa § 37 ods. 3 písm. b) Zákona o rodine. V súlade s ustanovením § 330 ods. 1 CSP preto súd zároveň určil, že neodkladné opatrenie bude trvať len do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Uvedené rozhodnutie súdu nie je konečné. Pri určení konkrétneho detského domova, do starostlivosti

ktorého budú deti odovzdané, súd vychádzal z podaného návrhu a maloleté deti nariadil odovzdať do starostlivosti Detského domova Bytča, nakoľko navrhovateľ súdu telefonicky oznámil, že napriek snahe nájsť detský domov, ktorý by bol bližšie bydlisku rodičov, z dôvodu obsadenosti v Detskom domove Istebné, nie je možné maloleté deti do tohto domova umiestniť.

2. Proti uzneseniu okresného súdu v zákonnej lehote doručila odvolanie matka maloletých detí. Vytýkala okresnému súdu, že právne neúplne zistil skutočný stav vecí, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne vec posúdil. Z odôvodnenia uznesenia sú zrejmé tak skutkové, ako aj právne nezrovnalosti. Poukázala, že v nedelu pred odchodom na tábor maloleté deti A. a L. sprchovala a v tom čase na ich tele neboli žiadne flaky, modriny alebo hematómy. Súd sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, že k týmto mohli maloleté deti prísť na tomto tábore, resp. si ich spôsobiť sami. Tomuto, ako deti mohli prísť k takýmto zraneniam nasvedčuje predovšetkým správanie maloletého A., ktoré sa v posledných mesiacoch výrazne zhoršilo, reaguje prchko a vznetlivo, ak ho provokujú sestry, fyzicky ich napadá. V poslednom období boli pracovníci svedkami toho, že maloletý A. mladšie sestry viackrát fyzicky napadol, nebolo možné jeho správanie skľudniť, nerešpektoval matku ani iné dospelé osoby, ktoré boli prítomné pri incidente. Na dvore rodinného domu sa nachádza rôznych stavebných materiálov, staré nepotrebné veci, ktoré ohrozujú deti, nakoľko z dôvodu stiesnených podmienok sa deti často hrávajú na dvore, kde pri ich pohybovej živosti dochádza k poraneniam, odreninám. Napriek uvedenému navrhovateľ nepochopiteľne bez akýchkoľvek priamych dôkazov podal 6.8.2018 oznámenie na Okresnej prokuratúre v Námestove z dôvodu podozrenia vo veci týrania blízkej a zverenej osoby. Zastala názor, že súd sa nedostatočne zaoberal výpoveďou maloletej L., ktorá uviedla, že dostanú po zadku, resp. rukách, ak neposlúchajú. Matka poprela, že by deti s ich otcom bili alebo týrali. Taktiež opomenul vyjadrenie maloletej L., že popáleniny si s maloletým A. spôsobili sami. Pokiaľ sa týka okolia rodinného domu, uviedla, že v priebehu nasledujúcich dní všetok stavebný materiál a nepotrebné veci z dvora odstráni, o čom súdu následne predloží fotodokumentáciu. Za nesprávnu považovala konštatáciu okresného súdu, že predtým uložené ochranné opatrenia nevedli k náprave a optimalizácii rodinného a výchovného prostredia. Z pripojeného spisu sp. zn. 4P/95/2013 a 4P/33/2017 súdu muselo byť zrejmé, že po uložení výchovného opatrenia - dohľadu nad výchovou maloletých detí došlo v rodine k podstatnej náprave, keď následne samotný orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, ktorý dohľad vykonával, podal na súd podnet na zrušenie výchovného opatrenia, ktoré bolo následne rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 4P/33/2011-29 zo dňa 23.11.2017 aj zrušené. Za neozrejmé matka považovala, z čoho súd vyvodil, že deti jednoznačne trpia syndrómom CAN, špeciálne vo vzťahu k maloletej H.. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd poukazuje len na nahlásenie podozrenia zo syndrómu týraného dieťaťa u detí H. L. a H. A. vypracovaného psychologičkou Mgr. T. H.. Podľa odôvodnenia súd nemal k dispozícii iný dôkaz, z ktorého mohol vyvodiť jednoznačný záver o tom, že L. a A. trpia syndrómom CAN. Rozhodnutie súdu vo vzťahu k maloletej H. považovala predčasné, nepreskúmateľné, nakoľko tu absentuje akýkoľvek dôkaz, na základe ktorého by súd k nej mohol nariadiť neodkladné opatrenie v takom rozsahu, ako ho nariadil v napadnutom uznesení. Súd sa vôbec nezaoberal, aký dopad bude mať odobratie maloletých detí z ich prirodzeného prostredia a taktiež od ich matky, do prostredia detského domova. Odobratie dieťaťa rodičom je jedným z najzávažnejších zásahov do ich rodičovských práv a pristupovať k odobratiu by sa malo len vo výnimočných prípadoch, keď chýba, alebo je nedostatočná starostlivosť zo strany rodičov. V danom prípade však chýbajúca, resp. nedostatočná starostlivosť nebola preukázaná. V nadväznosti na uvedené žiadala, aby súd zrušil uznesenie okresného súdu a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

3. V doplnení odvolania matka vzhľadom na skutočnosť, že nezavinila toto konanie, žiadala v prípade úspechu v spore priznať náhradu trov konania voči navrhovateľovi v rozsahu 100%.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky žiadal uznesenie prvoinštančného súdu ako správne potvrdiť. V celom rozsahu zotrval na obsahu návrhu, ktorý 8. augusta 2018 doručil na konajúci súd, ktorým žiadal, aby súd rozhodol o odňatí maloletých detí z osobnej starostlivosti rodičov. Pokiaľ i matka poukazovala, že výchovné opatrenie - dohľad splnilo svoj účel, že došlo k zlepšeniu starostlivosti o maloleté deti zo strany rodičov, dodal, že po rozhodnutí o zrušení výchovného opatrenia začalo opätovne postupne dochádzať k nezvládaniu starostlivosti o maloleté deti zo strany rodičov. V rodine neboli dané hranice správania, ktorých dodržiavanie by boli rodičia schopní kontrolovať. Výchova detí bola často realizovaná cez krik matky, rodičia pred deťmi v komunikácii používali rôzne vulgarizmy. Medzi deťmi dochádzalo k nezhodám, ktoré matka nezvládala riešiť. U maloletého A. sa začali vyskytovať afekty

zlosti, ktoré končili fyzickým napadnutím sestier. Rodinné prostredie a okolie domu sa stávalo pre deti nie vždy bezpečné. Rodičia na výchovné pôsobenie orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately o zlepšenie ich prístupu k zabezpečovaniu starostlivosti o maloleté deti a zlepšenie rodinného prostredia nereagovali žiadnou pozitívnou zmenou. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Dolný Kubín začal trestné stíhanie voči rodičom maloletých detí vo veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona. I keď dočasné odňatie maloletých detí z osobnej starostlivosti rodičov a ich umiestnenie do zariadenia na výkon rozhodnutie súdu je veľký zásah do práv rodičov a maloletých detí, avšak takéto rozhodnutie je realizované vždy ako posledná možná alternatíva, keď inými predchádzajúcimi opatreniami k zlepšeniu situácie nedošlo a stav v rodine sa stáva ohrozujúci pre zdravý všestranný vývin maloletých detí.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v intenciách ustanovenia § 65 a § 67 CMP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP uznesenie prvoinštančného súdu ako správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

6. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd zo skutočností, tak ako boli osvedčené dôkazmi predloženými navrhovateľom, vyvodil správny právny záver, pokiaľ jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel. Zo skutočností, tak ako boli osvedčené, jednoznačne vyplýva, že rodičia nedokážu zabezpečiť maloletým deťom primerané podmienky z hľadiska bývania. Deti spolu s rodičmi bývajú v starom rodinnom dome, ktorý nadobudli starí rodičia otca detí. Ich domácnosť pozostáva z kuchyne, priestrannej miestnosti, chodby, hygienického zariadenia. Rodina väčšinu času trávi v jedinej miestnosti, kde všetci členovia rodiny spávajú, deti sa pripravujú na vyučovanie, trávia voľný čas. Zariadenie miestnosti je schátralé. Vykurovanie domácnosti je realizované starými pieckami na tuhé palivo. V tomto prostredí je len veľmi ťažko udržiavať čistotu a hygienu. Maloletý A. je dlhodobo v starostlivosti psychológa a od mesiaca marec 2018 v starostlivosti pedopsychiatra, bola mu diagnostikovaná emočná porucha s poruchami správania, sťažená adaptabilita, milieupatia. Denne užíva lieky. Jeho správanie sa v posledných mesiacoch výrazne zhoršilo, reaguje prchko, vznetlivo, napáda fyzicky maloleté sestry, jeho správanie nie je možné skľudniť, nerešpektuje matku ani iné dospelé osoby. Má tendenciu k introvertnosti, k silným afektívnym výbuchom zlosti pri pocite bezmocnosti, frustrácie, neprijatia. Tiež bolo osvedčené, že na dvore rodinného domu sa nachádza rôznych stavebných materiálov, staré nepotrebné veci, ktoré ohrozujú deti a rodičia aj napriek upozorňovaniu na uvedené nedostatky nezrealizovali nápravu k zlepšeniu bezpečia detí. Matke bolo viackrát navrhované, aby dočasne sa ubytovala v zariadení sociálnych služieb, kde by jej bola poskytovaná sociálna služba „zariadenie núdzového bývania“, matka túto pomoc odmietla.

7. Zo záznamu táborovej zdravotníčky vyplýva, že pri vstupnej prehliadke boli u L. nájdené vši, ktoré boli ošetrené šampónom proti všiam. Pri večernej hygiene si L. oddielová vedúca všimla atypické flaky na tele, pri prehliadke táborová zdravotníčka zistila, že na L. tele sa nachádzajú pravidelné okrúhle lézie charakteru jazvy po popáleniach s ružovou spodinou v rozsahu priemer do 1 cm, exematické lézie na ľavom dolnom a hornom viečku a pravej strane trupu. Na tele A. táborová zdravotníčka našla tri rozsiahle hematómy na laterálnej strane ľavého stehna staré 7 - 14 dní. Taktiež bola u A. nájdená jazva po popálení v lumbálnej oblasti vľavo. Deti boli umiestnené na izolačnej izbe z dôvodu pretrvávajúceho výskytu vší v rámci preventívnych opatrení rozšírenia parazitu medzi ostatné deti. Taktiež bolo zistené, že L. si zvykla z jedálne nosiť na izbu nedojedené jedlo, čo bolo vyhodnotené ako typické správanie pre deti so syndrómom CAN, nakoľko očakávajú hlad a odkladajú si jedlo „na horšie časy“. Vzťah s bratom A. bol vyhodnotený ako silné súrodenecké puto s tým, že deti sú na seba naviazané, často sa objímali, hrali, boli si nápomocné.

8. V deň odchodu L. odmietala zo zariadenia odísť. So silným plačom sa zatvorila do skrine, v rukách žmolila časť oblečenia a nechcela vyjsť.

9. Na informáciu ohľadne ošetrenia exematickej pokožky a o masívnom zavšivení najmä L. a vysvetlenie hematómov matka uviedla, že si zranenia deti spôsobujú sami, resp. navzájom. Uviedla aj, že o exematickú pokožku maloletej L. sa netreba nijako zvlášť starať. Aplikovali Canesten, no už to nerobia.

XX. Eliška priznala bitku, najčastejšie od otca. Uviedla, že bitku dostane i najmladšia sestra H., ktorá je vraj drzá a trest si zaslúži. Údajne už bola aj popálená. Na spôsob vykonania úderov L. uviedla, že sa

nechá „vybit“ hneď, A. sa bráni spôsobom, že kope nohami. Vtedy mu nohy držia a udierajú po zadku. A. následne nevzdoruje, iba plače, že to štípe.

11. Z pozorovania oddielových vedúcich psychologička uviedla, že A. bol mimoriadne poslušný, prispôsobivý a kolegiálny. Celý pobyt chodil v hrubej mikine s dlhým rukávom, hoci bolo teplé počasie.

12. Z uvedeného záznamu, tak ako aj z priložených fotografií jednoznačne vyplýva, že maloleté deti sú zanedbávané nielen v oblasti výchovy a výchovného pôsobenia rodičov, ale i hygienickej a zdravotnej starostlivosti o maloleté deti. Nemajú zo strany rodičov zabezpečené vhodné podmienky na bývanie, rodičia nedbajú o bezpečnosť detí. I napriek upozorneniam neodstránili z dvora nebezpečný stavebný materiál, napriek tomu, že si deti pri hrách môžu spôsobiť a spôsobujú rôzne zranenia. Vhodným vzorom nie je ani správanie rodičov, či už vo vzťahu k sebe alebo vo vzťahu k maloletým deťom, na adresu ktorých sa vyjadrujú vulgárne a voči ktorým používajú fyzické tresty.

13. Vychádzajúc z uvedeného, predovšetkým zo skutočnosti, že sa aktuálne vedie trestné stíhanie proti rodičom maloletých detí pre podozrenie zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona, i odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné dočasne umiestniť maloleté deti do starostlivosti detského domova, nakoľko je potrebné v prvom rade zabezpečiť v prospech maloletých detí nielen primerané ubytovanie a bývanie, ale i potrebné zdravotnícke ošetrenie, primeranú hygienu, poskytnúť deťom adekvátnu výchovu, vhodné modely správania, aby si maloleté deti postupne začali uvedomovať, že nie všetky konfliktné situácie je potrebné riešiť bitkou, vulgárizmami a nadávkami.

14. Pokiaľ i matka v podanom odvolaní namieta predčasnosť nariadenia neodkladného opatrenia vo vzťahu k maloletej H., je potrebné vychádzať z vyjadrenia maloletej L., ktorá potvrdila použitie fyzických trestov zo strany rodičov i k mladšej sestre. Prioritne však, tak ako u starších súrodencov, i vo vzťahu k maloletej H., ide predovšetkým o zlepšenie podmienok bývania, zabezpečenia hygieny a zdravotnej starostlivosti, adekvátnej výchovy a komplexnej starostlivosti v záujme zlepšenia podmienok pre jej fyzický a psychický vývoj.

15. V nadväznosti na uvedené sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s postupom prvoinštančného súdu, pokiaľ návrhu navrhovateľa vyhovel a neodkladné opatrenie nariadil.

16. Žiadnemu z účastníkov odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko v danom prípade ide o konanie vo veci starostlivosti o maloleté deti, v ktorom si každý z účastníkov hradí vlastné trovy konania sám (§ 52 CMP).

17. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)